

Foc de carne și lumânări

Mihai Păcuraru

MIHAI PĂCURARU

FOC DE CARNE ȘI LUMÂNĂRI

Acolo unde ramuri rupte alunecă încet,
vei întâlni durerea, crengi în vânt,
ochi infiltrați în ciorchini albi viscolți-
spulber de frig în celule și picături de ceară
din streșini,puhoi născându-te
în trunchi de dorințe și mâini ce se frâng
lângă trupul de care trag câinii-
foc de carne și lumânări în tremur de scâncet.

Acolo vei găsi un orb căutând un alfabet ascuns,
unde nimeni nu reacționează în
oglindă, strâmbându-se cu capul în jos,
și râsul te prinde în legănatul dulce.
Albinele ȣes mortului giulgiu de miere,
ultima femeie naște în oglindă,
prăbușită în mama ei din altă oglindă,
prăbușită în altă oglindă
de la kilometrul zero ,unde veghez zi și noapte...
...acolo unde sfârșitul râde și naște,vin albinele
și ridică în giulgiu salcâmul neuitării în ace de venin.